

arbejdede, var der et meget stort antal møder, som medlemmerne af Strukturkommissionen deltog i, og de synspunkter, man kom frem med, gav da også genlyd både her og der. Som hr. Ole Stavad beskrev, er det næsten ikke til at få sin kalender til at gå op i øjeblikket, fordi vi deltager i så mange møder, og der kan også være møder, der er så lokalt forankret, at man ikke engang har folketingsmedlemmer med. Der er virkelig debat, og hvis man går til de lokale aviser, er der jo spalte op og spalte ned med referater af møder og læserbreve. Jo, debatten kører for fulde omdrejninger, og hvor er det godt.

Så kan vi selvfølgelig stille det spørgsmål, om man skal gå et skridt videre og foranstalte folkeafstemninger. Det har jeg ikke nogen mulighed for at forhindre, og det vil jeg heller ikke, når det er et led i en intern beslutningsprocedure i en kommune. Men det er ikke uproblematisk, for når man holder folkeafstemninger, skal man tage dem alvorligt, og hvis der er en betydelig risiko for, at man ikke kan følge det ønske, som borgerne giver udtryk for, er det altså ikke godt. Så bliver det virkelig problematisk.

Lad os forestille os, at i kommune A vedtager borgerne, at de gerne vil lægges sammen med kommune B, men kommune B vil helst lægges sammen med kommune C, og kommune C vil slet ikke noget som helst. Det bliver et puslespil, som det bliver meget, meget svært at få til at gå op, og i øvrigt ved vi jo, at til syvende og sidst er det Folketinget, der har det sidste ord at skulle have sagt, og som har ansvaret for, at vi får et kommunalt landkort, der hænger sammen.

Altså: Ja til involvering af borgerne og ja til debat, men folkeafstemninger anser vi for problematiske.

Aage Frandsen (SF):

Udgangspunktet for sammenlægning er efter vores opfattelse, at man lokalt ud fra lokale behov og ønsker finder frem til, hvad man gerne vil. Det skal ske på baggrund af en demokratisk debat, hvor mange har været inddraget og der har været tilstrækkeligt med tid til dens afholdelse.

KL 12.25

Vi vil lægge megen vægt på, at de kommuner, der bliver dannet, udgør nogle helheder, og forhåbentlig er der også et naturligt centrum i de pågældende nye kommuner. Det er vigtigt i den forbindelse at understrege, at kommunesammenlægninger, hvor de fattigste kommuner lades i stikken, eller nogle rige kommuner ikke vil

dele med andre, selv om de udgør helheder, ikke er acceptable.

Når det drejer sig om folkeafstemninger, kan vi sagtens se, at i en masse situationer kan det være fornuftigt at benytte sig af dem, men vi kan også se nogle problemer i det. Loven giver mulighed for det, og det afgøres lokalt, om man vil benytte sig af muligheden. Det, man gør i øjeblikket i Vamdrup, er, at man beder om vejledning; om man skal gå den ene eller den anden vej. Når borgerne ved konkret, hvad det drejer sig om, kan det efter vores opfattelse være fornuftigt at afholde en folkeafstemning, og der kan også være andre situationer.

Men der er også situationer, hvor det må siges, at det måske ikke er det klogeste eller det mest rimelige at gøre det. Det kan godt være, det er klogt for borgmesteren, men der kan være situationer, hvor man ikke gør det ordentlig klart for borgerne, hvad de har at vælge imellem. På stemmesedlen er der nogle muligheder, men det kunne også have været andre muligheder, og vælgerne ved ikke, hvad alternativet er.

Et andet problem er, hvis man benytter sig af det, vi kan kalde det napoleonske princip. Det er opkaldt efter Napoleon III, der blev kejser af Frankrig for halvandet hundrede år siden. Han lavede folkeafstemninger, når han mente, han havde folket med sig, for så ville han gerne vise, hvor stærk han var. Det var også det, de Gaulle senere gjorde. Det er et fransk princip, men vi kan godt forestille os, at der er borgmestre, der gerne vil vise, hvor stærke de er: Vi vil gerne være alene, og det vil vi blive ved med at være.

Den slags folkeafstemninger advarer vi imod, for de foretages simpelt hen ikke af hensyn til borgerne, men af hensyn til den pågældende borgmester. Den form for kommuneegoisme eller borgmesteregoisme er vi ikke tilhængere af. Det er misbrug, Napoleon III forstod sig på det, og jeg tror også, at borgmestre kan forestille sig at gøre det.

I stedet for alene at fokusere på folkeafstemninger vil jeg gerne pege på, at det også er et spørgsmål om tid. Ministeren siger, at oplægget kommer i høring. Det er ret meget at sende til høring, men der er 3 måneder til det, og derfor er det vigtigt for os, når vi diskuterer høringer, som er reelle for borgerne og for kommunerne, at vi ved, hvad vi skal forholde os til.

Det er lidt svært at forholde sig til, det er temmelig meget at forholde sig til, og derfor synes jeg, at alle partierne i Folketinget og regeringen skal komme med deres udspil til april og sige, at